

सुन्दरकाण्डं

२२१

चतुष्पादीर्घिपादीश्च पृथुपादोस्त्रिपादिकाः ।
अतिमात्रशिरोग्रीवा अतिमात्रपयोधराः ॥ ३० ॥
अतिमात्रास्यनेत्राश्च दीर्घजिह्वानखीस्तथा ।
अजमुखीरश्चमुखोर्गोमुखीः श्रूकरीमुखीः ॥ ३१ ॥
तरन्नुखरवक्त्राश्च राज्ञसीभीमिविक्रमाः ।
रूस्वनासातिनासाश्च तिर्यग्नासा अनासिकाः ॥ ३२ ॥
असिमुद्गरशूलानि दधतीर्मांसभोजनाः ।
मांसशोणितदिग्धाङ्गीर्वसादिग्धकराननाः ॥ ३३ ॥
पिवन्तीः खादमानाश्च नित्यं मांसवसाप्रियाः ।
अनाशिताः सदा पुष्टाः सर्वभक्ताः समुत्थिताः ॥ ३४ ॥
ता दृष्ट्वा वानरो कृष्टो लोमकृर्षसमुद्धतः ।
स्कन्धवन्तमुपासीनः परिवार्य वनस्पतिं ॥ ३५ ॥
ताभिः परिवृतां तत्र सग्रहामिव रोहिणीं ।
ददर्श हनुमांस्तत्र लतां कुसुमितामिव ॥ ३६ ॥

इत्यार्षे रामायणे सुन्दरकाण्डे राज्ञसीदर्शनिं
नाम सप्तदशः सर्गः ॥